

Het leven is goed in het Brabantse Hoogeloon

Tijdens het laatste huisfeest stonden gasten om de door haar beplakte piano en een gipsyband heen. "Zo bedoel ik het dus: leven"

Micky Hoogendijk op blote voeten aan het werk

De charmante boerenschuur van Micky Hoogendijk

Wie Micky Hoogendijk (51), beeldend kunstenaar **Wat** Moderne woonboerderij in Hoogeloon **Oppervlakte** 350 m² **Anno** 'Héél oud'

Tekst IRIS HERMANS Beeld RENE VAN DER HULST

Vrienden kunnen blijven logeren, al zijn er geen twaalf bedden

Per toeval stuitte Micky Hoogendijk op deze omgetoverde boerenschuur in het Brabantse Hoogeloon. Een charmante woning passend bij de beeldend kunstenaar, die na roerige decennia haar ruimte, tijd en rust heeft gevonden. Hoewel het heerlijk wonen is in haar 'zwart-witfoto', heeft ze een nieuwe woondroom. En haar een beetje kennende blijft dat zeker niet bij dromen alleen.

Komisch 'Ze zeggen toch weleens dat honden en katten hun baasje vinden? Dat had ik dus met dit huis. Tijdens een grote tentoonstelling logeerde ik hiertegenover. Lang verhaal kort: de architect was net in deze schuur bezig. Op blote voeten trippelde ik zo door het weiland naar hem toe, m'n hele entourage erachteraan. Erg komisch zag dat eruit. "Ik kom hier wonen", zei ik. En dat heb ik gedaan.'

De keuken is ingericht op twaalf vrienden, ook al is ze vaak alleen. 'Maar altijd met twelwe imaginary friends'

Creative mensen wonen graag in een grote, loftachtige ruimte

Rust 'Na achttien jaar buitenland had ik geen idee meer wat Nederland was en wilde ik de tijd nemen om het te leren kennen. Rust, tijd en ruimte, daar zocht ik naar. En dit was een prachtige opstap naar de rest van Europa, want Eindhoven Airport ligt op een steenworp afstand. Het enige wat ik niet had kunnen voorzien was corona. Toen werd de stilte een soort stilte 2.0 en kon ik nergens naartoe. Het was even hard landen, maar het heeft me goed gedaan.'

Modern 'Ik noem het altijd een modern huis in een oude schuur. Alleen de voorgevel is oud, binnen is alles nieuw en verbouwd. Behalve de galerie in de oude boerenwoning, waar ik regelmatig mijn werk exposeer, die is minimalistisch gebleven. Het interieur is als een zwart-witfoto met daarbinnen mijn leven. Van eigen werk tot familiestukken en mijn hele kunstverzameling.'

De galerie zit in de oude woonboerderij, 'minimalistisch en heel charmant'

Twaalf vrienden 'Alles is ingericht op twaalf vrienden. Grote eettafel in de keuken, een piano, gitaar en Sonos door het hele huis. Buiten kun je loungen, zijn er rollerskates, een hangmat... Iedereen kan blijven slapen, iedereen kan zich hier vermaken en daar geniet ik weer van. Dit huis is een cadeau voor mezelf en mijn twaalf vrienden.'

Buttfuck Idaho 'Voor mijn vrienden uit Amsterdam had het wel wat voeten in de aarde voordat ze hier kwamen. "Je woont

in Buttfuck Idaho, een uithoek", zeiden ze. Moest ik wel om lachen. Het is maar anderhalf uur rijden en als ze hier zijn, is het echt *quality time* met elkaar. Dat maakt de vriendschappen nog beter.'

Atelier 'In mijn atelier op zolder vergeet ik alle tijd. Als ik aan het werk ben, word ik weer zo'n meisje van acht met m'n schildepakje aan. Het liefst werk ik op blote voeten en met een kopje thee erbij, of een goed glas wijn. Muziekje aan en meer heb ik niet nodig. Ik heb inderdaad een roerig leven achter de rug en er bewust voor gekozen om altijd heel goed voor mezelf te zorgen. Elke dag wil ik vieren, elke dag is het Kerstmis.'

Toekomst 'Hoe fijn het ook is, ik blijf hier niet voor altijd wonen. Ik mis het water. Het liefst zou ik een eigen huis bouwen. Ik weet precies wat ik wil: een oude schuur tot een paleis maken. Ik zoek alleen nog een mooi stukje land. Dus als een van jullie lezers nog een lapje grond heeft... Dat mag je er best inzetten, hoor.' •

'Op blote voeten trippelde ik door het weiland. "Ik kom hier wonen", zei ik. En dat heb ik gedaan'